

Com a conclusió, es decidí la creació d'un organisme internacional de lluita contra el xarlatanisme.

Evidentment, és també d'urgent necessitat, a Catalunya, que els qui poden i deuen fer-ho es preocupin d'aquesta tara de la nostra professió. Quan s'elabori l'Estatut interior de la Generalitat, cal que en la reglamentació de la Sanitat es tingui cura d'aquest aspecte. Una de les mides a prendre seria tal vegada l'adhesió al dit organisme internacional, un cop fos creat.

I la llei que es dictés no hauria d'anar pas solament contra l'intrusisme, sinó també contra els mateixos professionals, metges i farmacèutics, que, oblidant els bons preceptes de la moral mèdica, moltes vegades, en les llurs propagandes, usen mots i conceptes que cauen de ple en el xarlatanisme. La paraula "curació", que en sentit mèdic no equival, com tots sabem, a guariment, és interpretada en aquest sentit pel vulgus. Aquesta paraula, doncs, hauria d'ésser abolida en tota propaganda llençada en un ambient no científic. Les frases "curació del càncer", "curació de la tuberculosi", etc., haurien d'ésser formalment privades. Si això reeixís, estalviaríem a la nostra professió una de les vergonyes que més la desprestigien.

Jornades mèdiques colonials

Els dies 22 a 31 de juliol passat se celebrà, a París, aquest Congrés tan interessant per a la classe mèdica francesa, donada l'extensió de les colònies que França posseeix en les zones tropicals. Totes les nacions amb domini colonial es preocupen intensament d'aquelles qüestions que afecten a la Sanitat de llurs colònies. Encara que Espanya no tingui colònies de gran extensió, té territoris com el Marroc i sobretot les possessions del Golf de Guínea, especialment Fernando Poo, on per manca d'aquestes mesures de Sanitat es perd anualment un cúmul d'energies i se'n desaprofiten d'altres. I cal considerar que aquells terrenys són encara en la seva major part verges d'explotació. En aquestes hores de reconstrucció nacional és precís no desaprofitar res; cap font de riquesa no és negligible. Fóra interessant que els metges catalans que sentissin vocació per aquests afers es documentessin amplament, per tal de contribuir al progrés sanitari d'aquelles regions, així impulsant la colonització i per tant la riquesa d'aquells països rics en possibilitats.

El Congrés de París i l'Exposició colonial han demostrat les etapes magnífiques recorregudes i han servit de monjoia per un progrés encara més intens.

La crida dels metges francesos ha estat escoltada per tot el món de tal manera que hi han concorregut prop de 500 metges no francesos.

Una de les notes sobresortints del Congrés ha estat l'impuls donat, en aquest sentit, per Stalin, el qual està "equipant" Rússia "a la moderna".

Ultra l'interès que pot tenir per nosaltres la intervenció en la Sanitat del govern federal espanyol, cal considerar que, si bé van de baixa, encara tenim paludisme i tracoma dintre Catalunya, i que els minyons catalans encara van a l'Àfrica, formant part de les tropes expedicionàries del Marroc, d'on molts en tornen en estat llastimós.

Molts d'altres aspectes pot tenir aquest problema que hauria d'interessar-nos, i creiem que cridarà l'atenció dels metges catalans especialment la comunicació que en el dit Congrés desenvolupà el doctor Colombani, "Funcionament de l'assistència pública al Marroc".